

ŞİMDİ DE TASAVVUF'TAN BİR SAYFA

*Canlar canımı buldum,
Bu canım yağma olsun.
Azzi ziyandan geçtim.
Dükkânım yağma olsun!*

Prof^Ω. Dr. Mustafa TEMİZ^δ
31.12.2017

*Miskin Yûnus biçâreyim,
Baştan aşağı yâreyim,
Dost ilinden avâreyim,
Gel gör beni aşk neyledi.*

Sabrın Rolü

Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'nin bir talebesi şöyle anlatmıştır:

Ben küçük yaşta, *Cenânyan* denilen, yerden **Buhârâ**'ya geldim. *Âlimlerin derslerine devâm ettim*. Sonra içime **Kâbe**'yi ziyâret etme **arzûsu** düştü. *Mekke'ye giderek, Kâbe'yi ziyâret etmek şerefine* kavuştum.

Sonra Buhârâ'ya döndüm. *Ama nefsim çok azgındı*. Eşkiyâlık yapacak kadar **kötü** bir **hâlde** idi. *Ben bu hâlde iken*, bu hâl beni ister istemez, Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'nin **huzûruna** sürükledi.

Hoca Efendi, *beni yanına yaklaştırdı*. Sonra enseme öyle bir **vurdu** ki, *yediğim sillerin etkisinden şaşırdım*, istemeyerek bağırdım. Nakşîbend Hazretleri, *bu hâlime öfkelenip "Sus!" dedi*.

Sonra da:

"Eğer sabredip o nârâyı atmasaydın, bir sohbetle işin tamâm olurdu!" buyurdu.

^Ω. Dosyalarda sayfa sonlarındaki **pdf**, **html** uzantılı ve diğer adresler tıkladığımda, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu reddeder*, **Türkiye Gemisi**'nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenecek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:
[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

Suyun Üzerinde Yürümek

Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'nin talebelerinden **Şeyh Ömer Taşkentî (RhA)**, *şöyle anlatmıştır*. Benim Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'ne olan **sevgim** ve *ona talebe olmam şöyle olmuştur*:

Önce **Taşkent**'te, *Hoca Efendi'nin talebelerinden*, bir kısmını tanı-
mıştım. *Onlar ile sohbet eder*, onların hizmetlerinde bulunurdum. *Sohbet sırasında bana*, Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'nin fazîletini ve *hâllerini anlatırlardı*. Böylece görmediğim hâlde, *içimde ona karşı*, bir sevgi doğ-
muştu.

Bir gün, **Taşkent**'teki talebelerinden birinin evine gittim. Ev sâhibi, *hocasını hatırlıyor* ve ona râbita ediyordu. *Bir müddet oturduktan*, sonra yemek getirdi. O anda Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri **gözüm**e göründü ve kulağıma:

“Senin Horasan'a gitmen gerekir.” dedi.

Heyecanlandım ve *yemekten sonra Horasan'a gitmek üzere*, hemen yola çıktım. **Horasan**'a, *oradan da Nakşîbend (RhA) Hazretleri'nin yakın talebelerinden Mevlânâ Celâleddîn (RhA)'in bulunduğu yere ulaştım*. Evine varıp kapıda durdum; *kendisi tarafından çağrılmamı bekledim*.

Bir saat sonra, Mevlânâ Hazretleri'nin evinden bir cemâat çıktı. *Daha sonra*, Mevlânâ Celâleddîn (RhA), *beni çağırıp*, huzûruna kabûl ettiler ve:

“Sen geldiğin sırada, gelişinden haberim var idi. Ama seninle başbaşa görüşmek istediğim için seni beklettim.” dedi. Bundan sonra hâlimi ona anlattım, *çok ağladım*, yardımcı olmasını istedim.

Yemin ederek bana dedi ki:

“Bahâüddîn Buhârî sana kâfidir, teveccühüne kavuşursun.”

Sonra Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'nin fazîletinden, menkıbelerinden bahsettiler, *huzûruna kavuşmam için*, hemen yola çıkmamı istediler. *Bu arada*, yolculukta başıma bâzı hâdiselerin geleceğini de **imâ** ettiler.

Derhâl Nesef tarafına doğru yola çıktım. *Oradan da Horasan'a hareket etmek üzere*, bir gemiye bindim. *Gemi bir müddet yol aldıktan sonra*, sabah namazının vakti girdi. *Gemide bir ezân okudum* ama hiç bir yolcu namaza kalkmadı. Bu duruma üzüлüp onlara nasîhat ettim, ama *bana kızdılar*.

Bu durum karşısında, *bende öyle bir hâl oldu ki*, kendimi suya atmak istedim. *Ayaklarımı suya uzattım*, gemiden ayrıldım, *fakat batmadım*, suyun üzerinde yürümeye başladım. *Gemidekiler bu hâlimi görünce*, bu sefer ağlamaya başladılar:

“Biz yanlış bir iş yaptık, yaptığımıza tövbe ettik. Gemiye gel, sen ne dersin onu yapacağız!” dediler.

Bunun üzerine tekrar gemiye bindim. Sabah namazını, *gemideki yolcular ile cemaat yaparak kıldık*. Bir müddet yolculuktan sonra, *Âmûre kalesine vardık*. Orada da acâyib hâdiselerle karşılaştım.

Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'ne ilticâ ederek, Şîrmüşter denilen bir dergâha vardım. *Sonra yola devâm ettim*, bir kervana rastladım. Orada bana:

“Bu çöle dalma, çok büyük bir çöldür, yolunu şaşırırsın. Burada dur, şâyet yola devâm edecek olursan, sağ tarafa yönel, sol taraftan gidersen sonunu bulamazsın ve helâk olursun!” dediler.

Kervan geçip gittikten sonra, kendi kendime:

“Ben, Şâh-ı Nakşîbend Hazretleri'nin huzûruna gitmek üzere yola çıkmış bulunuyorum. Ona tâbi olup hak yola gireceğim için bana tehlike gelmez!” dedim ve *çöle* dalıp yürümeye başladım¹.

“Divâne Dâvûd Geliyor”

Bir müddet yürüdükten sonra, *aç olduğumu hatırladım*. Kendi kendime bâzı **nefis** yemekleri düşünerek:

“Âh o yiyecekler olsa da yesem!” dedim. Ben böyle **düşünürken**, *o anda önüme birdenbire bir sofrâ geldi*; üzerinde aklımdan geçen yemekler vardı. *Bu durum karşısında hâlim çok değişti*. Ağlamaya başladım:

¹ *Şâh-ı Nakşîbend Muhammed Bahâüddin Buhârî*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.karaca.de/turk/naksi.htm>, En Son Erişim Târîhi: 27.08.2014.

“Ey Allah’ım, senin rızânı arayan kimseye her ne lâzım olursa ihsân ediyorsun. Ben de senin rızândan başka bir şey **aslâ** talep etmeyeceğim!” dedim.

O yemekleri yiyip çölde yola devâm ettim. *Yolda karşıma bir ceylan sürüsü çıktı.* Beni görünce sağa sola **kaçışmaya** başladılar. *Kendi kendime:*

“Eğer bu yoldaki arzum ve isteğimde samîmi isem, ceylanlar benden **kaçmazlar.**” dedim.

Böyle der demez, ceylanlar yanıma toplanıp bana yüzlerini sürmeye başlamasınlar **mı?** *Bu durum karşısında hâlîm daha da değişti ve çok ağladım. Şâh-ı Nakşîbend (Rh A) Hazretleri’ne karşı sevgim o kadar çok arttı ki, hu-zûrunu bir an evvel varmak için **kanım** kaynıyordu.*

Ehan denilen yere vardığım zaman, yine Şâh-ı Nakşî-bend (RhA) Hazretleri’nin **bereketi** ile acâib hâllere kavuştum. *Oradan **Serahs**’a vardım.* Kendi kendime:

“Her yerde Allah’ın dostları, sevgili kulları bulunur. Bu civarda da vardır. Onlardan müsâade **almadıkça** bu şehre girmeyim.” **dedim.**

Ben böyle düşünürken, karşıma **dîvâne** hâlde bir kimse çıktı. Halk onu görünce; ‘Divâne Dâvûd geliyor!’ diyerek **kaçıştılar.**

Bu zat benim yanıma yaklaşınca, onu karşılayıp ‘Selâmün aleyküm’ diyerek **selâm** verdim. O da ‘Ve aleykesselâm...’ deyip selâmımı aldı ve ‘Hoş geldin **Türkistanlı derviş!**’ **dedi;** beni yanına yaklaştırıp koynundan bir ekmeği çıkardı. Ekmeği parçalayıp yarısını bana verdi ve:

“Ey derviş! Bu ekmeğin yarısını sana verdiğim gibi, bu **mülkün** yarısını da sana verdim!” dedi.

Bu olaydan sonra **Serahs** şehrine vardım. *Çarşıya girince,* bir başka divâne gördüm. Çocuklar onu taşa tutuyolardı. ‘Bu divânenin adı nedir?’ diye sordum. ‘**Câvadâr**’dır. *Bu beldenin divânelerindendir.*’ dediler. Kendi kendime, ‘*Bundan da izin alayım.*’ diye düşündüm. Bir taraftan da çocuklar onu taşıyorlardı. Bu sırada bir ara **Câvadâr** bana bakarak:

'Ey Türkistanlı derviş! Söz divâne Dâvûd'un söylediği gibidir!' diyerek ilk karşılaştığım kimse ile görüşüp kavuştuğumuz şeylere **işâret** etti. Bu durumda da bende güzel bir **hâl** meydana geldi. Yemek yemek istedim ve:

"Her hâlde bu şehirde Hoca Efendi'nin sevenlerinden bir kimse bulunur ve ilk lokmayı onun elinden yerim." dedim. Tam bu sırada yanıma biri gelerek:

"Ben Hoca Efendi'nin hizmetçilerindenim. Evime buyur!" demesin **mi?** O zat beni evine götürdü. Üç çeşit yemek getirdi.

Sonra bana, 'Şâh-ı Nakşîbend Hazretleri, **Behrâb** denilen yere gitmişler, oradan burayı **teşrif** edecekler. Burayı teşrif edinceye kadar sen bizde kalacaksın, senin yerin burasıdır.' **dedi**.

Ömür Denen Şey

"Şimdiye kadar geçen ömrü zâyi etmişim."

Birkaç gün sonra, Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri'nin **orayı** teşrif etmek üzere oldukları haberini aldık. Karşılama üzere hep birlikte derhâl dışarı çıktık. Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri, bir eşek üzerinde ve etrâfında talebeleri olduğu hâlde, **teşrif** ettiler. Bir mezarlığa yöneldiler. Ziyâretinde burada o kadar insan toplanmıştı ki, kalabalıktan yanlarına yaklaşmak mümkün olmadı. Kendi kendime:

"Çok uzaklardan geldim. Çok zahmetlere katlandım. Acabâ, bana neden hiç **iltifât** etmediler? Artık ben **kendi** başıma **kaldım!**" diye **düşündüm**.

Bu düşünceler hatırımdan geçtiği sırada, Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretleri, eşekten **indiler** ve yanına yaklaşmamı istediler.

Bana:

"Hoş geldin ey **Taşkentli Derviş Ömer!** Yanlış anlama! Daha sen buraya geldiğin saatte haberdâr oldum. Şimdi şu gördüğün kalabalık ile bir müddet meşgûlüm." buyurdular.

Sonra eve gittiler ve kalabalık da dağıldı. Beni huzûrlarına kabûl ederek:

“Başından geçen hâdiselerin hepsini bilmekteyiz. Gemide iken denize inince sana biz yardım ettik. Çölde önüne sofrayı bizim tasarrufumuzla geldi. Ceylanların sana yaklaşması ve iki divâne ile karşılaşman ve vukû bulan diğer hâdiseler hep bizim teveccühümüz ile oldu.” buyurdular.

Bu sohbeti sırasında bana öyle **teveccüh** ve tasarrufda bulundular **ki**, bambaşka bir hâle girip çok ağladım. Hoca Efendi, “Niçin ağlıyorsun?” diye sordu.

Ben de:

“Şimdiye kadar geçen ömrü zâyi etmişim!” dedim. Hoca Efendi ise:

“Öyle söyleme! Yalnız bundan evvel bunu bilmiş olsaydım diyebilirsin! Şu andaki müşâheden ve teslimiyetin ondan daha büyüktür.” buyurdular.

Sonra:

“Şimdi sen, bulunduğun hâli **mi**, yoksa geçen hâlini **mi** istersin?” **diye** sordu.

Ben de, “Bu hâlimi isterim.” dedim. Bunun üzerine, “Bu iş, tâbi olmadan olmaz.” buyurdular. “Ne işâret buyurursanız, ne emrederseniz yerine getiririm!” dedim.

Ben böyle deyince; ‘Huyunuz mübârek olsun!’ dediler².”

Ey âşik! Bu yolun duygularımı, **Yûnus** ne **güzel** dile getirmiştir:

Canlar canımı buldum,
Bu canım yağma olsun.
Azzi ziyandan geçtim.
Dükkânım yağma olsun!

Ben benliğimden geçtim,
Gözüm hicâbın açtım,
Dost vaslına eriştim,
Günâhım yağma olsun!

² Şah –ı Nakşibend Muhammed Bahâüddin Buhârî, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.karaca.de/turk/naksi.htm>, En Son Erişim Târihi: 27.08.2014.

İkilikten usandım,
Birlik hanına kandım,
Derdi şarâbın içtim,
Dermanım yağma olsun!

Varlık çün sefer kıldı
Dost andan bize geldi,
Vîran gönül nûr doldu,
Cihanım yağma olsun!

Geçtim bitmez sağınçtan,
Usandım yâz u kıştan,
Bostanlar başın buldum,
Bostanım yağma olsun!

Yûnus ne hoş demişsin,
Bal u şeker yemişsin,
Ballar balını buldum,
Kovanım yağma olsun!

Ben yürürem yana yana,
Aşk boyadı beni kana,
Ne âkilem ne divâne,
Gel gör beni aşk neyledi.

Gâh eserem yeller gibi,
Gâh tozaram yollar gibi,
Gâh akaram seller gibi,
Gel gör beni aşk neyledi.

Akan sulayın çağlaram,
Dertli ciğerem dağlaram.
Şeyhim anûban ağlaram,
Gel gör beni aşk neyledi.

Ya elim al kaldır beni,
Ya vaslına erdir beni,
Çok ağladım güldür beni,
Gel gör beni aşk neyledi.

Mecnun oluban yürürem,
Ol yâri düşte görürem,
Uyanıp melûl oluram,
Gel gör beni aşk neyledi.

Miskin Yûnus biçâreyim,
Baştan aşağı yâreyim,
Dost ilinden avâreyim,
Gel gör beni aşk neyledi.